

jo saa Meget af et Handelsforetagende i sig, at det ikke er værd at slaas om, hvorvidt det ene eller det andet Udtryk er mest berettiget. Men jeg skal nu sige den ærede Ordfører lidt nærmere, hvorfor jeg mener, at der her er Tale om et Handelsforetagende. For det Første er det af den Grund, at hvis Regjeringen tog Esbjerg-Routen, maatte den tage den som en Helhed. Nu er det saa, at det forenede Dampskibsselskab har en uafhængig Route paa Newcastle, medens vi give Subvention til Routen Esbjerg—Parketon, som det ikke kan betale sig at drive alene, men skal man overtage denne, maa vi tage al Esbjergfart paa England som en Helhed. Vi rejse altsaa Konkurrencepørgsmaalet, og skulle konkurrere Selskabet ud; men det forekommer mig ikke rigtigt. Det forekommer mig, at det forenede Dampskibsselskab har benyttet sin Stilling med en vis Moderation, om end jeg ganske vist i Gaar har sagt, at der er visse Vanskeligheder at komme over i Forholdet, og det har jeg sagt, fordi jeg ønsker at sige den hele Sandhed. Disse Vanskeligheder opstaa væsentlig, fordi det forenede Dampskibsselskab seiler baade fra Aalborg, fra Esbjerg og fra Kjøbenhavn, og lige overfor Svineflaoteriet i Aalborg er i Stand til at sige: Vi seile gratis med Flæsk for Eder til Kjøbenhavn og omlade det der i vore Skibe, der gaa til Newcastle, og derved faae 3 billigere Wilkaar, end om I sendte det over Esbjerg. Saaledes faar Selskabet det Hele og vore Jernbaner ingen Ting. Dette er en Gene, men maatte kunne vi komme ud over den ved at omordne Kontrakten paa en eller anden Maade. Man kan jo ogsaa affordere med et andet Selskab eller med andre Personer, eller Landbrugerne kunne selv overtage denne Seilads. Men en Statsroute tror jeg ikke, der er Grund til at etablere her, saaledes som Forholdene have udviklet sig. Der var et æret Medlem, der ligesom den ærede Ordfører opholdt sig over, at det skulde være en Exportpræmie, vi havde oprettet ved denne Subvention til Esbjerg-Routen, og at det vilde være det i en endnu højere Grad, hvis vi selv overtog Routen. Men det er selvfølgelig det sande Forhold, og til det ærede Medlem, der særlig opholdt sig over dette, og som jo netop er Repræsentant for Esbjerg = Kredsen (Bluhme), og som sagde: Vi bygge jo dog Havne, skal jeg svare, at det forstaar sig af sig selv, at vi give Betingelserne, for at man i det Hele kan seile. Hvori ligger da Exportpræmien? Den ligger deri, at Routen ikke dækker sig. Der er ikke Tale om For-

egne Omkostninger, og hvad Staten giver er det Plus, der behøves til at dække Omkostningerne ved denne Route. Selvfølgelig maa vi dermed betale en Del af Fragten for de Varer, der gaa ad denne Route. Det forekommer mig at være saa uimodsigeligt, at jeg ikke kan forstaa, at man kan opholde sig over dette Udtryk Exportpræmie. Jeg brugte det, fordi jeg tror, at derved kommer Forholdet til at staa en lille Smule klarere end ellers. Det ærede Medlem fra Esbjerg mente, at der ogsaa var store Lande, der vare komne ind paa dette selv at sørge for Skibsfarten. Ja, vi sørge ogsaa paa mange Maader for Skibsfarten, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at mig bekendt foreligger der ikke fra noget andet Land Exempel paa, at Staten selv driver Skibsfart ud over de Tilfælde, hvor det dreier sig om at bryde nye Baner og aabne nye Veie. Som jeg tillod mig at sige i Gaar, foreligger der Tilfælde af Koncessioner, hvor Talen er om at bringe nye Baner i Virksomhed, at aabne nye oversjete Forbindelser eller lignende, og i hvilken Form har man da gjort det? Mig bekendt er det altid sket i Form af Subventioner. Det, jeg holder fast paa, er, at jeg tror, at det, jeg vil i denne Henseende, er rigtigt. Jeg har ikke sagt, saaledes som den ærede Ordfører tillod sig at anføre, at jeg ikke havde absolut Tillid til det forenede Dampskibsskabs Ærlighed. Det kunde ikke falde mig ind at sige Sligt, tværtimod, jeg har givet Exempel paa, at jeg havde denne Tillid, idet jeg har sagt, at naar man havde med det forenede Dampskibsselskab at gjøre, kunde man nok unnlade at sætte Kontrollører ombord for at kontrollere Forholdene paa Skibene, undersøge Varmegraden o. s. v., men med udenlandske Skibe troede jeg ikke, at man vilde være saa heldig skillet. Det følger af sig selv, at jeg i saa Henseende har fuld Tillid til det forenede Dampskibsselskab, og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lütichau) erkjendte jo ogsaa, at Behandlingen ombord i og for sig var god og tilfredsstillende, og han tvivlede paa, at Staten kunde gjøre det bedre. Det kan være, at Staten særlig i den Retning ikke kan komme saa godt med som et Selskab, der er routine-ret og vant til at behandle disse Forhold, men det kan jo ikke nægtes, at Staten saa maatte komme til at tage merkantile Hensyn i flere Retninger, hvilket jo ikke alene ligger i de Forhold, som jeg nævnte før, idet man saa vilde komme i Konkurrence med andre Havne i Landet, men ogsaa deri, at naar man har en Jernbaneforbundelse med Udlandet, maa man naturligvis slutte Overenskomster om